

**Διόχους του Φασουλῆ
μέ τόν Γκαλήπ τόν Κεμαλή.**

Φ. — Μπουγουρούμ... καλῶς μᾶς ἤλθεσ' στήν πρωτεύ-
[ουσα] μας πάλι...
ἔφερες καί τῆς Εἰρήνης τήν Συνθήκη τήν μεγάλην.

Καί καθένας τώρα κρίνει,
φιλιτατέ μου Τουρκαλά,
πῶς μέ τούτη τήν Εἰρήνην
θά περάσωμε καλά.

Ἔχομε Συνθήκη τώρα μέ τῆς Πόλις τᾶ Ντιβάνια,
ἐν τοσούτῃ κάθε μέρα
καταφθάνουν ἐδῶ πέρα
ἐξορίστων καρδάνια.

Ἄλλων τὰ λεπτὰ σουφρόνουν,
ἄλλους δὲ τοὺς στηλιαρόνουν,
ἄλλους δὲ τοὺς σκυλοβρίζουν,
ἄλλους δὲ τοὺς ἐξορίζουν,

κι ἔλοι τοῦτοι διηγῶνται πόσα ἔρῃκανε καλά
μέ τὸ τέλος τῆς Εἰρήνης... ἀφερμ, χαίρ ὀλᾶ.

Τώρα κανένος τὸ σῆθος Ἐφιάλτης δὲν βαρύνει,
μὰ καί σὸ χαρὰ γεμάτος γιὰ τὴν τζόγια τὴν Εἰρήνην
έτοιμάζεσαι νὰ δώσης ἐσπερίδα καί μέ μπάλιο,
καί παρακαλῶ πολύ,
φιλιτατέ μου Κεμαλή,
μίαν πρόσκλησιν νὰ στελιῃς καί σ' ἐμένα δίχως ἄλλο.

Κι ἂν μᾶς στελιετ' ἐδῶ πέρα κάθε τῆς Τουρκίας Γκια-
μέ κατασπασμένη μούρη, [οὐρ]
δὲν μᾶς μέλει, δὲν πειράζει, καί περνοῦμε μὲ χαρά,
φθάνει πούχομε Συνθήκη μέ τὸν Τούρκικο Ντουρά.

Ἐτῆς χαρᾶς τὸ πανηγύρι
τόκα μία τὸ ποτήρι.

Σὺν καί πρὶν δὲν ὑποφέρω, σὺν καί πρῶτα δὲν βογγῶ...
αὐτυχία περισσὴ,
κι ἔλα Τουρκαλά καί σὺ
νὰ χορέψῃς τὸ Ταγκέ.

Καί καρπόσεις ποσιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίαις.

Νίκαί κατὰ βαρβάρων, ἔργον Ἀννίνου Μπάμπη,
ἔπου φιλοπατρία καί πνεῦμ' ἀχμαῖον λάμπει.
Νίκαί κατὰ βαρβάρων, περιφανὲς βιβλίον,
μεγάλῃς ἱστορίας ἔκατον μεγαλιόν.

Νέον Ἡμερολόγιον τῆς ἐλευθέρως Σάμου,
νέον Ἡμερολόγιον Ἑλένης τῆς Σβορόνου,
ἐνταῦς ὄρατον προῖον ἀδροπέουσι καλῶν,
κι ἐνχόμεθα παρόμοιον νὰ βγάλλῃ καί τοῦ χρόνου.